

Pietarissa 12/VIII 98.

Tuskallinen, juttu- odotus.
Sulla ei vaan mitään kirjettä-
kuulunut. Käyjin turhaan odot-
tamiseen ja heitin sikseen koko
tulennisen toivon! -

Adottamaton oli siis sen saa-
juniinen ja - vielä adottamattoman
ji sen sisältö.

Sinäkö juhut rakkaudesta?
Sinä, joka kielsit sen alussa alon!
Olen alkanut amasta sydäme-
stäni kuokuttaa niitä tunteita, joita olen

tottunut jättämään — rakkauteen!...
Kuinka jatkalle siinä olen tullut, siitä
en luoli tehdä — selkoa tällä kertaa.

Kaikista odottamattominta oli se,
kun äskettäin olit ollut aiassa kirjoitta-
maa, että menisit naimisiin.

Jos vuosi sitten olisit minulle sen
sanonut, niin olisin siitä suuresti iloin-
nut ja tuntenut itteni onnellisimmaksi
olevaksi. Mutta vuosi koivine koetta-
lemuksineen on lapsesta kasvattanut a-
jattelijan naisen.

Kiitos siitä, kun ilmaisit to-
deksien iteesi!

Livan tuskallista oli ajatella et-
tä minut riipi kylmästi luontasi lykkäisit
— Sinä, joka olit minun vain lupannut mua
uskollisesti rakastaa.

Enempään en toivo — kuin että

saan sua ystävänä muistella - - -
vaadi en sitäkään! - - -

Wäärin olen tehnyt epäillessäni si-
una.

Lopuksi pyydän, ymmärrä minua oi-
heim.

Maija.